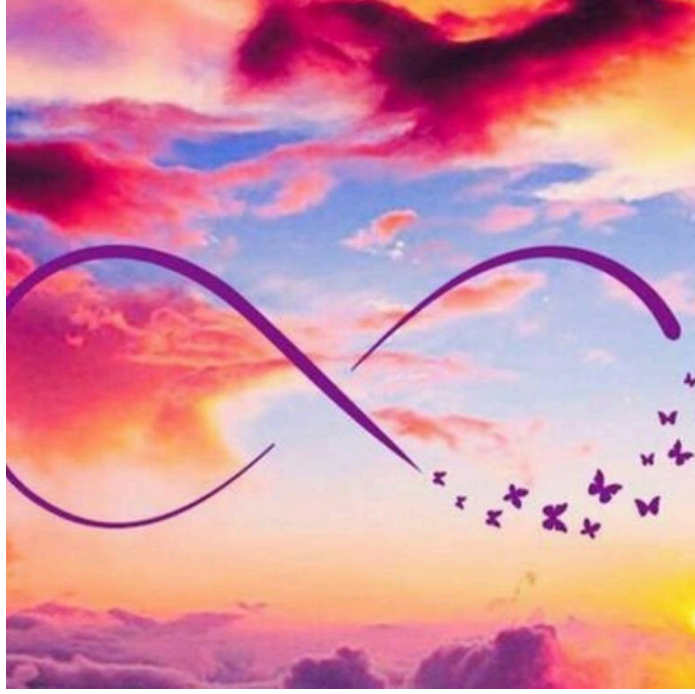

Sevginin Ve Umudun İzinde

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Kasım 2023

Tartaklanmış bir gülüş olabilirdim eğer ki çehremde saklı sonsuzluk olmasa.

B/atıl bir düş de olabilirdim içine düşülesi bir çukur değil bilakis aşkla eşleşen varlığında saklı tuttuğum umut olmasa...

Aksayan ayakları iç sesimin bir ömür dumura uğramışken havada asılı kalası bir basınç gibi yüklendikçe yüklenen dış sesin maruzatı olsa ne ki ya da olmasa hele ki insan; yaşattığı kadar sevgiyi sonu gelmez o İlahi Aşkla.

Çehremden süzülen bir nidanın esintisi çalıntı olmayan güneşin sıcaklığı ve gülüm/süyor olabildiği kadar insan en kötü gününde bile umudu saklı tutuyorsa.

Sözcüklerim var benim: her biri çocuğum her biri nice düşün eseri.

İmgelerim var benim: her biri ayrı bir dünya ayrı bir name soluklandığımda kalemle olan yolculuğumda öylesine bir coşku ki yazmanın verdiği duygu ve işte soluksuz kaldığım kadar kâh ilham benim peşimde kâh ben ilhamın.

Göge takılı gözlerim yerde saklı iyi niyetim bazen...

Hani, bazen yerle yeksan olsam da yakutunda aşkın gözlerime dolan yaşın yasın çılgıdır kalemin muhteva ettiği sırlarımdır sırra kadem basan dostlarımdın da artık yasını tutmadığım kadar aldığım her yaş şükre vesiledir.

Ruhumdaki teyakkuz.

Yalnızlığımın verdiğim sadakası saklıdır ruhumdaki rüzgârı içime çektiğim kadar içimdeki ateşi büyütendir hem muradım hem sevginin varlığı.

Semiren bir gök taşı savurduğum kadar gözümün yaşını yasımla mukadderatıma denk düşen var olmanın hikmeti ve işte hicabı yokluğun değilken asla umurumda.

Bir bilinmeze denk düştüğümün ertesi bilindik duyguları telaffuz ettiğim kadar sevgiyi ve inancı büyüyen bir huzur gözümde büyüttüğüm insanlardan bana yansıyan o vakur inilti:

Meylettiğim.

Acının sandukasında saklı iken gizemim.

Mazhar olduğumsa İlahi Aşkın kudreti ve sicim gibi akan yaşlarımı hidayete teslim ettiğim kadar ruhumu ve bedenimi istifli anıların uzantısında saklı iken mevcudiyetim ve taş kesen yüreğinden uzak bir minvalde zalimin, ben eşliğinde renklerin eşlik eden neşemin coşkusu vuku bulduğu kadar yalnızlığın gölgesi inancın sabrına ettiği katık ve rahmetin yağdığı yerin göğün izinde saklı iken yaşama sevincim.

Metruk hanelerden uzak.

Bir meczup iken yaşadığım hayat ne ki görünenden de öte gözümü kısıp da diktiğimde varlığımı güneşin içimi ısıtan sıcaklığında erir de erir içimdeki buzdağı köküne sadık olduğum kadar Rabbime kulluğum ve tasfiye ettiğim tüm olumsuzluklar aşkla rahmetle eşleşen yolcuğumda beni bana yakın kılan rüzgâr kadar da kim tutardı elimden eğer ki Rabbim yanımda olmasa?

Bir maruzatım var ya da yok...

Bir mealim değil binlercesine haizim.

Ruhumdaki sarkaç kök saldıgım toprak ve aşkın rabıtası ve idame ettiğim hayatın değişmez rotası.

Güliden bozma değil külden ibaret hiç değil: yâdımdaki teselli ve işte tecelli eden nicesi aşkla küredığım yolculuğun inhisarında kok kömürün yaktığı bir sobadan da yoktur farkım ve savurduğum kadar dumanımı dualarımda saklıdır hem hayallerim hem umudum.

Köhne bir lahit.

Aşka delalet o sırlı yüreğim.

Simamda oynaşan gölgeler değil asla bilakis aydınlığımla deldiğim karanlığı ve geceyi gündüz bildiğim bir yansımadır Rabbimin varlığı beni bana yakın kılan öncemde ne kadar uzaksam kendimden aşkı şiar edindiğim ilk günden itibaren korlaşan hecelerden sıyrılıp külümden doğan güllerin dikenine dahi müteşekkirim:

Mademki ismiyle müsemmadır her insan...

Mademki de ismiyle yaşar her insan.

Matemin korunda mabedimin közünde mahremim özünde saklı tutulası sözcüklerin bir bir eşelediği topraktan çıkan bir hazine gibi hasretimi sonlandırdığım yetim yüreğimde yatıya kalan umut ve huzur gibi bazense derviş kimliğimle kapıldığım rüzgârla bir olan her duygumda ve fikrimde de saklı iken zikrim, zinhar ihanet etmem de içimdeki yaralı çocuğa.

Bir iklimden ziyade.

Bir ikilemden tutun da savurduğum her sözcüğe ziyadesiyle müteşekkir olduğum her duyguya ve evrene yalnızlıkla örülü duvarlarımı aştım da erdim ben hem nihayete hem hidayete ve o nihayet ki: aslında baş veren bir filizin gülümsemesi ve umudun salkımlarında saklı koruk üzümler gibi korunduğum kadar Rabbin ve meleklerin nezdinde küstüğüm değildir de hem bilakis kavuştuğum kendime.

Bilinmezin tevafuk yüklü seyrinde.

Ve o seyrüsefer ki: asaleti hayatın ve uçuşan ruhların bir olduğu bir coşkuya denk düşen sonsuzluğun iz sürdüğü her yarım kalan hayalimi de gerçek kılmanın peşindeyim bir o kadar kendimle uzlaşma faslındayım.

Bir ayağım denizde bir ayağım semada aslında kanatlarımla savrulduğum kadar beni çağırın rüzgâra da çalım attığım kadar ışık hızında seviyor ve hayal ediyor olabilmemin de rahmetinde saklıdır iman gücüm ve dinmeyen sevgim mazhar olduğum kadar varlığın da idamesi elbet hiçlik makamına ilk gün oturduğum aşkın muhabbeti ve verdiği huzurla eşleşir benim kâh yürek sesim kâh kalemim. Saf tuttuğum masumiyetin ve özgürlüğün de dile geldiği asla sonlanmayan sözcüklerin bir bir zembille indiği elbet şafağın çağırısı elbet mutluluğun yankısı yaşaran yeşeren gözlerimde ç/ağladığı kadar sessizlikle raks eden şarkılarım ben ki saf tuttuğum kadar yalnızlığın sona erdiği bir kavşakta tutulduğum kadar umuda ve İlâhi Aşka tutuşan yüreğimle ve kalemimle varım bu hayatta: ölümüne değil ölümsüzlüğüne denk düştüğüm yaşama sevincimin günbegün katlandığı ve işte o kat izinde saklıyım içtenliğin ve itibarın d/okunduğu bir minvalde konum bildiğim iken Rabbin çağırısı...